

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

- **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 924/2009,
annettu 16 päivänä syyskuuta 2009,
rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012	L 94	22	30.3.2012

▼B**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY)
N:o 924/2009,****annettu 16 päivänä syyskuuta 2009,****rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY)
N:o 2560/2001 kumoamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽²⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jotta sisämarkkinat toimisivat asianmukaisesti ja rajatylittävä kauppa helpottuisi yhteisössä, on olennaisen tärkeää, että rajatylittävistä euromääräisistä maksuista peritään sama palvelumaksu kuin vastaavista maksuista jäsenvaltion sisällä. Tämä samansuuruisten palvelumaksujen periaate vahvistetaan rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista 19 päivänä joulukuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2560/2001 ⁽⁴⁾, jota sovelletaan sellaisiin rajatylittäviin euromääräisiin ja Ruotsin kruunun määräisiin maksuihin, joiden arvo on enintään 50 000 euroa tai sitä vastaava määrä.
- (2) Rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista annetun asetuksen (EY) N:o 2560/2001 soveltamisesta 11 päivänä helmikuuta 2008 annetussa komission kertomuksessa vahvistettiin, että kyseisen asetuksen soveltaminen on tosiasiassa alentanut rajatylittävistä euromääräisistä maksutapahtumista perittävät palvelumaksut kansallisten palvelumaksujen tasolle ja että asetuksella on kannustettu Euroopan maksupalvelualaa toteuttamaan tarvittavat toimet yhteisön laajuisen maksuinfrastruktuurin luomiseksi.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 24. maaliskuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 21, 28.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. heinäkuuta 2009.

⁽⁴⁾ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 13.

▼B

- (3) Komission kertomuksessa tarkasteltiin asetuksen (EY) N:o 2560/2001 täytäntöönpanossa ilmenneitä käytännön ongelmia. Johtopäätöksenä ehdotettiin, että asetukseen tehdään joitakin muutoksia uudelleentarkastelun aikana kartoitettujen ongelmien ratkaisemiseksi. Näitä ongelmia ovat tilastotietoja koskevien ilmoitusvelvoitteiden eroista johtuvat maksupalvelujen sisämarkkinoiden häiriöt, asetuksen (EY) N:o 2560/2001 täytäntöönpanon valvontaan liittyvät ongelmat sen johdosta, ettei kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ole nimetty, asetukseen liittyviä riitoja käsittelevien tuomioistuimen ulkopuolisten muutoksenhakuelinten puuttuminen ja se, ettei suoraveloitus kuulu asetuksen soveltamisalaa.
- (4) Maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/64/EY ⁽¹⁾ säädetään nykyaikaisesta oikeudellisesta perustasta yhteisön laajuisen maksupalvelujen sisämarkkinoiden luomiseksi. On suositeltavaa muuttaa asiaa koskevia asetuksen (EY) N:o 2560/2001 säännöksiä, erityisesti määritelmiä, jotta voidaan varmistaa oikeudellinen johdonmukaisuus näiden molempien säädösten välillä.
- (5) Asetus (EY) N:o 2560/2001 kattaa rajatylittävät tilisiirrot ja rajatylittävät sähköiset maksutapahtumat. Direktiivin 2007/64/EY tavoitteena on mahdollistaa rajatylittävät suoraveloitukset, ja on suositeltavaa laajentaa asetuksen (EY) N:o 2560/2001 soveltamisalaa tämän tavoitteen mukaisesti. Samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta ei edelleenkään ole suositeltavaa soveltaa pääasiassa tai yksinomaan paperimuotoisiin maksuvälineisiin kuten sekkeihin, sillä niiden luonteen vuoksi niitä ei voida käsitellä yhtä tehokkaasti kuin sähköisiä maksuja.
- (6) Samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta olisi sovellettava maksuihin, jotka on aloitettu tai päätetty paperi- tai käteismuodossa ja käsitelty sähköisesti maksutapahtumaketjussa, lukuun ottamatta sekkejä, sekä kaikkiin niin suoraan kuin välillisesti maksutapahtumaan liittyviin palvelumaksuihin, mukaan lukien sopimuksiin liittyviin palvelumaksuihin, lukuun ottamatta valuutan muuntamisesta perittäviä palvelumaksuja. Välillisiin palvelumaksuihin kuuluvat pysyvän maksutoimeksiannon antamisesta tai maksu-, pankki- tai luottokortin käyttämisestä perittävät palvelumaksut, joiden pitäisi olla samat kansallisille ja rajatylittävälle maksutapahtumille yhteisössä.
- (7) Maksupalvelumarkkinoiden pirstoutumisen estämiseksi on aiheellista soveltaa samansuuruisten palvelumaksujen periaatetta. Kutakin rajatylittävän maksutapahtuman luokkaa varten olisi siksi määritettävä kansallinen maksu, joka on samanlainen tai hyvin samankaltainen rajatylittävän maksun kanssa. Rajatylittävää maksua vastaavan kansallisen maksun määrittämiseksi olisi voitava käyttää esimerkiksi seuraavia arviointiperusteita: maksun käynnistämässä, toteuttamisessa ja päättämässä käytetty kanava, automaatioaste, maksun vakuus, asiakkaan asema ja suhde maksupalveluntarjoajaan tai käytetty maksuväline, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 23 kohdassa. Näitä arviointiperusteita ei pitäisi katsoa tyhjistäviksi.

(¹) EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

▼ B

- (8) Toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava ohjeet vastaavan maksun määrittämiseksi, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi. Komission pitäisi antaa, tarvittaessa maksukomitean avustuksella, asianmukaiset ohjeet ja avustaa toimivaltaisia viranomaisia.
- (9) On tärkeää helpottaa maksupalveluntarjoajien toteuttamia rajatylittäviä maksuja. Tässä yhteydessä olisi edistettävä standardointia ja erityisesti kansainvälisen tilinumeron (IBAN) ja pankkitunnuksen (BIC) käyttöä. Siksi on asianmukaista, että maksupalveluntarjoajat toimittavat maksupalvelunkäyttäjille kyseessä olevan tilin osalta IBAN-tilinumeron ja BIC-tunnuksen.
- (10) Erot, joita on yksinomaan rajatylittäviin maksutapahtumiin sovellettavissa velvoitteissa ilmoittaa maksutasetietoja tilastoihin, estävät yhdenmukaisen maksupalvelumarkkinoiden kehittymistä varsinkin yhtenäisellä euromaksualueella (SEPA). SEPA:n yhteydessä on suositeltavaa arvioida 31 päivään lokakuuta 2011 mennessä uudelleen, onko asianmukaista poistaa nämä pankkien välittämiä maksuja koskevat ilmoitusvelvoitteet. Jotta voidaan taata jatkuva, täsmällinen ja tehokas maksutasetilastojen tarjonta, on myös suositeltavaa varmistaa, että eri maksuvälineistä voidaan edelleen kerätä helposti saatavilla olevia maksutietoja, kuten IBAN-tilinumero, BIC-tunnus ja maksutapahtuman määrä, tai perustavanlaatuisia yhdisteltyjä maksutietoja, edellyttäen ettei tietojenkeruu aiheuta häiriöitä automaattiselle maksujen käsittelylle ja että se voidaan täysin automatisoida. Tämä asetus ei vaikuta velvoitteisiin, jotka koskevat tietojen ilmoittamista muihin tärkeisiin tarkoituksiin, kuten rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen estämiseksi tai verotustarkoituksiin.
- (11) Nykyisin on käytössä erilaisia liiketoimintamalleja tämänhetkisille kansallisille suoraveloitustapauksille. SEPA-suoraveloitustapauksien käynnistämisen helpottamiseksi on luotava yhteinen liiketoimintamalli ja tarjottava enemmän oikeudellista selkeyttä monenvälisille siirtohinnoille. Rajatylittävien suoraveloitustapauksissa tämä voitaisiin saavuttaa vahvistamalla poikkeuksellisesti maksutapahtuman monenväliselle siirtohinnoille yläraja siirtymäajaksi. Monenvälisen sopimuksen osapuolten olisi kuitenkin voitava vapaasti päättää pienemmästä rahamäärästä tai sopia, että monenvälistä siirtohintaa ei peritä ollenkaan. Kansallisten SEPA-suoraveloitustapauksissa maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä voitaisiin käyttää samaa kansallista siirtohintaa tai muuta sovitua pankkien välistä korvausta, joka oli käytössä ennen tämän asetuksen soveltamispäivää. Jos tällaista kansallista monenvälistä siirtohintaa tai muuta sovitua pankkien välistä korvausta pienennetään tai se poistetaan siirtymäkauden aikana esimerkiksi kilpailulainsäädännön soveltamisen vuoksi, tarkistettuja järjestelyjä olisi sovellettava kansallisiin SEPA-suoraveloitustapauksiin siirtymäkauden aikana. Kun suoraveloitustapahtumaan sovelletaan kahdensivulistä sopimusta, tällaisen

▼B

kahdenvälisen sopimuksen ehtojen olisi kuitenkin mentävä monenvälisen siirtohintojen tai muun sovitun pankkien välisen korvauksen edelle. Ala voi käyttää hyväksi siirtymäkaudella tarjottua oikeudellista varmuutta yhteisen, pitkän aikavälin liiketoimintamallin kehittämiseksi ja hyväksymiseksi SEPA-suoraveloituksen toimintaa varten. Siirtymäkauden lopussa SEPA-suoraveloituksen liiketoimintamallin pitkän aikavälin ratkaisun pitäisi olla käytössä yhdenmukaisesti EY:n kilpailuoikeuden ja yhteisön sääntelykehysten kanssa. Pankkialan kanssa käydyn pitkän vuoropuhelun puitteissa ja olennaisten markkina-toimijoiden panostuksen perusteella komissio pyrkii tarjoamaan pikaisesti ohjausta objektiivisten ja mitattavien kriteereiden osalta, jotta tällainen monenvälinen pankkien välinen korvaus, johon voivat kuulua myös monenväliset siirtohinnot, voidaan sovittaa yhteen EY:n kilpailuoikeuden ja yhteisön sääntelykehysten kanssa.

- (12) Jotta suoraveloitustapahtuma voidaan suorittaa, maksajan tilin on oltava saavutettavissa. Siksi SEPA-suoraveloitusten onnistuneen käyttöönoton kannustamiseksi on olennaisen tärkeää, että kaikki maksajien tilit ovat saavutettavissa, kuten jo onkin nykyisten kansallisten euromääräisten suoraveloitusten tapauksessa, sillä muutoin maksaja ja maksunsaaja eivät pysty hyötymään rajatylittävän suoraveloituksen perinnän eduista. Jos maksajan tili ei ole saavutettavissa SEPA-suoraveloitusjärjestelmässä, maksaja (velallinen) ja maksunsaaja (velkoja) eivät pysty hyötymään saatavilla olevista uusista suoraveloitusmahdollisuuksista. Tämä on erityisen tärkeää, kun maksunsaaja käynnistää suoraveloituserinnän eräajotiedostona, esimerkiksi kuukausittain tai neljännesvuosittain sähkölaskujen tai muiden julkisten palvelujen laskujen osalta, eikä erillisenä perintänä jokaiselta asiakkaalta. Jos velkojat eivät pysty saavuttamaan kaikkia velallisiaan yhdellä toiminnolla, tarvitaan lisää manuaalista työtä, mikä todennäköisesti lisää kustannuksia. Jos näin ollen maksajan maksupalveluntarjoajan ei ole pakko olla saavutettavissa, suoraveloituserinnän tehokkuutta ei paranneta täysimääräisesti ja kilpailu Euroopan tasolla jää rajoittuneeksi. Yritysten välisten suoraveloitusten erityispiirteiden vuoksi tätä järjestelyä olisi kuitenkin sovellettava vain SEPAn ydinsuoraveloituserinnän järjestelmään eikä SEPAn liikeyritysten väliseen suoraveloituserinnään. Velvoite olla saavutettavissa käsittää maksupalveluntarjoajan oikeuden olla suorittamatta suoraveloitustapahtumaa suoraveloituserinnän sääntöjen mukaisesti esimerkiksi tapahtuman kieltämisen, hylkäämisen tai palauttamisen kohdalla. Lisäksi velvoitetta olla saavutettavissa ei pitäisi soveltaa maksupalveluntarjoajiin, jotka on valtuutettu tarjoamaan ja suorittamaan suoraveloitustapahtumia mutta jotka eivät osallistu kaupallisesti tällaiseen toimintaan.

▼B

- (13) Lisäksi saavutettavissa olemisen edellyttämien teknisten vaatimusten vuoksi maksajan maksupalveluntarjoajalle on tärkeää, että sillä on riittävästi aikaa valmistautua noudattamaan velvoitetta olla saavutettavissa. Maksupalveluntarjoajilla pitäisi siksi olla korkeintaan vuoden pituinen siirtymäaika tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä kyseisen velvoitteen noudattamiseksi. Koska euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden maksupalveluntarjoajat tarvitsisivat enemmän valmisteluaikaa, näiden maksupalveluntarjoajien pitäisi saada lykätä saavutettavissa olemista koskevan velvoitteen soveltamista korkeintaan viisi vuotta tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä. Jäsenvaltiossa, joka on ottanut euron valuutakseen neljän vuoden kuluessa tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä, sijaitsevia maksupalveluntarjoajia olisi kuitenkin vaadittava noudattamaan velvoitetta olla saavutettavissa viimeistään vuoden kuluessa siitä, kun kyseinen jäsenvaltio liittyi euroalueeseen.
- (14) Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet, joiden perusteella ne voivat täyttää tehokkaasti valvontavelvoitteensa ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että maksupalveluntarjoajat noudattavat tätä asetusta.
- (15) Sen varmistamiseksi, että muutoksenhaku on mahdollista, jos tätä asetusta on sovellettu väärin, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukaiset ja tehokkaat kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt kaikkien maksupalvelunkäyttäjän ja maksupalveluntarjoajan välisten riitojen ratkaisemiseksi. On myös tärkeää, että nimitetään toimivaltaiset viranomaiset ja tuomioistuimen ulkopuoliset kanteluja ja muutoksenhakuja käsittelevät elimet joko nimeämällä olemassa olevia elimiä, mikäli mahdollista, tai perustamalla uusia elimiä.
- (16) On olennaisen tärkeää varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset ja tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakuelimet tekevät yhteisössä aktiivista yhteistyötä, jotta tähän asetukseen liittyvät rajatylittävät riidat voidaan ratkaista saumattomasti ja ripeästi. Tätä yhteistyötä olisi voitava toteuttaa vaihtamalla tietoja, jotka koskevat niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien alueiden lainsäädäntöä tai oikeuskäytäntöä, tai tarvittaessa siirtämällä kantelu- ja muutoksenhakumenettely tai ottamalla vastuu tällaisesta menettelystä.
- (17) On tarpeen, että jäsenvaltiot säätävät kansallisessa lainsäädännössään tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista niitä tapauksia varten, joissa tätä asetusta ei noudateta.
- (18) Ulottamalla tämän asetuksen soveltaminen koskemaan myös muita valuuttoja kuin euroa saataisiin selkeitä etuja, mikä ilmenisi erityisesti asetuksen kattamien maksujen lukumäärän kasvuna. Olisi näin ollen otettava käyttöön ilmoitusmenettely, jotta jäsenvaltiot, joiden valuutta on muu kuin euro, voivat ulottaa tämän asetuksen soveltamisen koskemaan niiden kansallisen valuutan määräisiä rajatylittäviä maksuja. Olisi kuitenkin varmistettava, että jäsenvaltioiden, jotka jo ovat noudattaneet tätä ilmoitusmenettelyä, ei tarvitse jättää uutta ilmoitusta.

▼B

- (19) On suositeltavaa, että komissio esittää kertomuksen välitettyjä maksuja koskevien kansallisten ilmoitusvelvoitteiden poistamisen asianmukaisuudesta. On myös aiheellista, että komissio esittää kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja arvioi erityisesti IBAN-tilinumeron ja BIC-tunnuksen käyttöä maksujen helpottamiseksi yhteisössä sekä markkinoiden kehittymistä suhteessa suoraveloitustapahtumia koskevien säännösten soveltamiseen. SEPA:n kehittämisen yhteydessä on myös suotavaa, että kyseisessä kertomuksessa arvioidaan, onko samansuuruisten palvelumaksujen periaatteen osalta tällä hetkellä sovellettava 50 000 euron suuruinen yläraja asianmukainen.
- (20) Oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi asetus (EY) N:o 2560/2001 olisi kumottava.
- (21) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen ja direktiivin 2007/64/EY välinen oikeudellinen johdonmukaisuus erityisesti maksupalveluja koskevien ehtojen ja tietovaatimusten avoimuuden osalta sekä maksupalvelujen tarjontaa ja käyttöä koskevien oikeuksien ja velvoitteiden osalta, on aiheellista, että tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2009. On asianmukaista myöntää jäsenvaltioille aikaa 1 päivään kesäkuuta 2010 saakka niiden toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla otetaan käyttöön tämän asetuksen rikkomisesta määrättävät seuraamukset.
- (22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään rajatylittävistä maksuista yhteisössä sen varmistamiseksi, että rajatylittävistä maksuista yhteisössä peritään samat palvelumaksut kuin jäsenvaltion sisällä suoritettavista saman valuutan määräisistä maksuista.

2. Tätä asetusta sovelletaan direktiivin 2007/64/EY säännösten mukaisesti rajatylittäviin euromääräisiin maksuihin ja niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat 14 artiklan mukaisesti ilmoittaneet päätöksestään ulottaa tämän asetuksen soveltamisen omaan valuuttaansa, kansallisen valuutan määräisiin maksuihin.

▼B

3. Tätä asetusta ei sovelleta maksupalveluntarjoajien omaan lukuunsa tai muiden maksupalveluntarjoajien lukuun suorittamiin maksuihin.

4. Tämän asetuksen 6, 7 ja 8 artiklassa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat euromääräisiä suoraveloitustapahtumia maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä.

*2 artikla***Määritelmät**

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) ”rajatylittävällä maksulla” sähköisesti käsiteltyä maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja taikka joka on käynnistetty maksunsaajan välityksellä, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat eri jäsenvaltioissa;
- 2) ”kansallisella maksulla” sähköisesti käsiteltävää maksutapahtumaa, jonka on käynnistänyt maksaja tai maksunsaaja taikka joka on käynnistetty maksunsaajan välityksellä, jos maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajat sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa;
- 3) ”maksajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka antaa maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutoimeksiannon;
- 4) ”maksunsaajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on tarkoitettu maksutapahtuman kohteena olevien varojen vastaanottajaksi;
- 5) ”maksupalveluntarjoajalla” kaikkia direktiivin 2007/64/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja oikeushenkilöryhmiä sekä mainitun direktiivin 26 artiklassa tarkoitettuja luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, ei kuitenkaan niitä luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ⁽¹⁾ 2 artiklassa lueteltuja laitoksia, joihin jäsenvaltio jättää direktiivin 2007/64/EY 2 artiklan 3 kohdan nojalla soveltamatta direktiivin säännöksiä;
- 6) ”maksupalvelunkäyttäjällä” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua joko maksajan tai maksunsaajan tai molempien ominaisuudessa;
- 7) ”maksutapahtumalla” maksajan tai maksunsaajan käynnistämää tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyä toimenpidettä, jossa on kyse varojen asettamisesta käytettäväksi, siirtämisestä tai nostamisesta, maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

▼ B

- 8) ”maksutoimeksiannolla” maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;
- 9) ”palvelumaksulla” maksua, jonka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä ja joka liittyy suoraan tai välillisesti maksutapahtumaan;

▼ M1

- 10) ”varoilla” seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja sähköisen rahan liikeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY (1) 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä sähköistä rahaa;

▼ B

- 11) ”kuluttajalla” luonnollista henkilöä, joka toimii muussa kuin hänen elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa kuuluvassa tarkoituksessa;
- 12) ”mikroyrityksellä” yritystä, joka maksupalvelusopimuksen tekoajan kohtana on mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY (2) liitteessä olevassa 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa määritelty yritys;
- 13) ”siirtohinalla” maksajan ja maksunsaajan maksupalveluntarjoajien välillä maksettua maksua kustakin suoraveloitustapahtumasta;
- 14) ”suoraveloituksella” maksupalvelua, jossa maksajan maksutiliä veloitetaan maksunsaajan aloitteesta, kun maksaja on antanut suostumuksensa joko maksunsaajalle tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle taikka omalle maksupalveluntarjoajalleen;
- 15) ”suoraveloitujärjestelmällä” maksupalveluntarjoajien välillä sovittuja yhteisiä sääntöjä, käytänteitä ja standardeja suoraveloitustapahtumien suorittamiseksi.

*3 artikla***Rajatyöttävistä maksuista ja vastaavista kansallisista maksuista perittävät palvelumaksut****▼ M1**

1. Palvelumaksujen, jotka maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä rajatyöttävistä maksuista, on oltava samat kuin ne palvelumaksut, jotka tämä maksupalveluntarjoaja veloittaa maksupalvelunkäyttäjiltä vastaavista samanarvoisista ja saman valuutan määräisistä kansallisista maksuista.

▼ B

2. Sen arvioimiseksi, onko rajatyöttävästä maksusta veloitettava palvelumaksu 1 kohdan mukainen, maksupalveluntarjoajan on määritettävä, mikä on vastaava kansallinen maksu.

(1) EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

(2) EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼B

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava ohjeet vastaavien kansallisten maksujen määrittämiseksi, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä aktiivista yhteistyötä direktiivin 2007/64/EY 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetun maksukomitean kanssa varmistaakseen, että vastaavia kansallisia maksuja koskevat ohjeet ovat yhteensopivia.

3. Jos jäsenvaltio on ilmoittanut 14 artiklan mukaisesti päätöksestään ulottaa tämän asetuksen soveltaminen kansalliseen valuuttaansa, tämän jäsenvaltion valuutan määräisen kansallisen maksun voidaan katsoa vastaavan euromääräistä rajatylittävää maksua.

4. Tätä asetusta ei sovelleta valuutan muuntamisesta perittäviin palvelumaksuihin.

*4 artikla***Toimenpiteet maksujen automatisoinnin helpottamiseksi**

1. Maksupalveluntarjoajan on tapauksen mukaan ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle maksupalvelunkäyttäjän IBAN-tilinumero ja maksupalveluntarjoajan BIC-tunnus.

Lisäksi maksupalveluntarjoajan on tapauksen mukaan mainittava maksupalvelunkäyttäjän IBAN-tilinumero ja maksupalveluntarjoajan BIC-tunnus tiliotteessa tai sen liitteessä.

Maksupalveluntarjoaja antaa maksupalvelunkäyttäjälle tämän kohdan nojalla vaadittavat tiedot veloituksetta.

▼M1

3. Maksupalveluntarjoaja saa periä maksupalvelunkäyttäjältä palvelumaksuja 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti perittyjen palvelumaksujen lisäksi, jos käyttäjä antaa maksupalveluntarjoajalle toimeksiannon suorittaa rajatylittävä maksutapahtuma mutta ei ilmoita IBAN-tilinumeroa sekä, tarvittaessa ja euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista 14 päivänä maaliskuuta 2012 annetun asetuksen (EU) N:o 260/2012 sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisen⁽¹⁾ mukaisesti, toisessa jäsenvaltioissa olevaan maksutiliin liittyvää BIC-tunnusta. Tällaisten palvelumaksujen on oltava asianmukaisia ja vastattava kuluja. Niistä on sovittava maksupalveluntarjoajan ja maksupalvelunkäyttäjän kesken. Maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle lisäpalvelumaksujen suuruus hyvissä ajoin ennen kuin tällainen järjestely sitoo maksupalvelunkäyttäjää.

▼B

4. Maksutapahtuman luonteesta riippuen tavarantoimittajan tai palvelusuorittajan, joka hyväksyy tämän asetuksen kattamia maksuja, on kunkin yhteisössä tapahtuvan tavaroiden ja palvelujen laskutuksen yhteydessä ilmoitettava asiakkailleen IBAN-tilinumeronsa ja maksupalveluntarjoajansa BIC-tunnus.

⁽¹⁾ EUVL L 94, 30.3.2012 s. 22.

▼ **B***5 artikla***Maksutasetietoja koskevat ilmoitusveloitteet**▼ **M1**

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä helmikuuta 2016 poistettava maksupalveluntarjoajille asetetut välitetyt maksuja koskevat kansalliset veloitteet ilmoittaa asiakkaidensa maksutapahtumiin liittyviä maksutasetta koskevia tilastotietoja.

▼ **B**

2. Jäsenvaltiot voivat edelleen kerätä yhdisteltyjä tietoja tai muita asiaankuuluvia helposti saatavilla olevia tietoja, edellyttäen, että tietojenkeruulla ei ole vaikutuksia automaattiseen maksujen käsittelyyn ja että maksupalveluntarjoajat voivat automatisoida tietojenkeruun kokonaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

*6 artikla***Rajatyttäviä suoraveloitustapahtumia koskeva siirtohint**

Jos maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä ei ole kahdenvälistä sopimusta, jokaiseen rajatyttäviin suoraveloitustapahtumaan, joka suoritetaan ennen 1 päivää marraskuuta 2012, sovelletaan 0,088 euron suuruisia monenvälistä siirtohintaa, jonka maksunsaajan maksupalveluntarjoaja maksaa maksajan maksupalveluntarjoajalle, paitsi jos asianomaiset maksupalveluntarjoajat ovat sopineet alhaisemmasta monenvälisestä siirtohinnasta.

*7 artikla***Kansallisia suoraveloitustapahtumia koskeva siirtohint**

1. Jos maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä sovelletaan monenvälistä siirtohintaa tai muuta sovittua korvausta, joka koskee ennen 1 päivää marraskuuta 2009 suoritettua kansallista suoraveloitustapahtumaa, tätä monenvälistä siirtohintaa tai muuta sovittua korvausta sovelletaan ennen ► **M1** 1 päivää helmikuuta 2017 ◀ suoritettuihin kansallisiin suoraveloitustapahtumiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 ja 3 kohdan soveltamista.

2. Jos tällaista monenvälistä siirtohintaa tai muuta sovittua korvausta vähennetään tai se poistetaan ennen ► **M1** 1 päivää helmikuuta 2017 ◀, tätä vähennystä tai poistoa sovelletaan ennen kyseistä päivämäärää suoritettuihin kansallisiin suoraveloitustapahtumiin.

3. Jos maksunsaajan ja maksajan maksupalveluntarjoajien välillä on kansallista suoraveloitustapahtumaa koskeva kahdenvälinen sopimus, 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos kansallinen suoraveloitustapahtuma suoritettiin ennen ► **M1** 1 päivää helmikuuta 2017 ◀.

▼ **M1**

9 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat tämän asetuksen noudattamisen varmistamisesta.

Jäsenvaltioiden on annettava nämä toimivaltaiset viranomaiset komissiolle tiedoksi viimeistään 29 päivänä huhtikuuta 2010. Niiden on myös ilmoitettava komissiolle viipymättä näitä viranomaisia koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista.

Jäsenvaltiot voivat nimetä olemassa olevia elimiä toimimaan toimivaltaisina viranomaisina.

Jäsenvaltioiden on velvoitettava toimivaltaiset viranomaiset valvomaan tehokkaasti tämän asetuksen noudattamista ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sen noudattamisen varmistamiseksi.

10 artikla

Tämän asetuksen väitettyä rikkomista koskevat kantelumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön menettelyt, joiden avulla maksupalvelunkäyttäjät ja muut, joita asia koskee, voivat tehdä toimivaltaisille viranomaisille kantelun, jos maksupalveluntarjoajan epäillään rikkoneen tätä asetusta.

Jäsenvaltiot voivat hyödyntää tai laajentaa olemassa olevia menettelyjä tätä tarkoitusta varten.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa tiedotettava kantelun tehneelle osapuolelle 11 artiklan mukaisesti käyttöön otetuista tuomioistuimen ulkopuolisista kantelu- ja muutoksenhakumenettelyistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeutta viedä asia tuomioistuimeen kansallisten prosessioikeudellisten säännösten mukaisesti.

11 artikla

Tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuimen ulkopuoliset kantelu- ja muutoksenhakumenettelyt maksupalvelunkäyttäjien ja heidän maksupalveluntarjoajiensa välisten, tästä asetuksesta johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien riitojen ratkaisemiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on nimettävä olemassa olevia elimiä, mikäli mahdollista, tai perustettava uusia elimiä.

2. Jäsenvaltioiden on annettava nämä elimet komissiolle tiedoksi viimeistään 29 päivänä huhtikuuta 2010. Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä näitä elimiä koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan, jos maksupalvelunkäyttäjä on kuluttaja tai mikroyritys. Tällöin jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

12 artikla

Rajatyhtävä yhteistyö

Edellä 9 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja 11 artiklassa tarkoitettujen menettelyistä vastaavien tuomioistuimen ulkopuolisten kantelu- ja muutoksenhakuelinten on toimittava yhteistyössä aktiivisesti ja ripeästi rajatyhtävien riitojen ratkaisemiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaista yhteistyötä tehdään.

13 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 päivään kesäkuuta 2010 mennessä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan soveltamista. Näiden seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle viimeistään 29 päivänä lokakuuta 2010 ja ilmoitettava sille viipymättä niihin myöhemmin mahdollisesti tehdyistä muutoksista.

14 artikla

Asetuksen soveltaminen muihin valuuttoihin kuin euroon

1. Jäsenvaltion, jonka valuutta ei ole euro ja joka päättää laajentaa tämän asetuksen soveltamisen, 6, 7 ja 8 artiklaa lukuun ottamatta, koskemaan kansallista valuuttaansa, on ilmoitettava tästä komissiolle. Tämä ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Tämän asetuksen soveltamisen laajentaminen tulee voimaan 14 päivän kuluttua kyseisen ilmoituksen julkaisemisesta.

2. Jäsenvaltion, jonka valuutta ei ole euro ja joka päättää laajentaa 6, 7 tai 8 artiklan tai jonkun niiden yhdistelmän soveltamisen koskemaan kansallista valuuttaansa, on ilmoitettava tästä komissiolle. Tämä ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Tämä 6, 7 tai 8 artiklan soveltamisen laajentaminen tulee voimaan 14 päivän kuluttua kyseisen ilmoituksen julkaisemisesta.

3. Jäsenvaltioiden, jotka 29 päivänä lokakuuta 2009 ovat jo noudattaneet asetuksen (EY) N:o 2560/2001 9 artiklan mukaista ilmoitusmenettelyä, ei tarvitse jättää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta.

15 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä Euroopan keskuspankille 31 päivään lokakuuta 2011 mennessä kertomuksen siitä, onko asianmukaista poistaa välitetyt maksuja koskevat kansalliset ilmoitusvelvoitteet. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä ehdotus.

2. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä Euroopan keskuspankille 31 päivään lokakuuta 2012 mennessä kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja liittyy siihen tarvittaessa ehdotuksen. Kertomuksessa on esitettävä erityisesti seuraavat tiedot:

▼B

- a) IBAN-tilinumeron ja BIC-tunnuksen käyttö maksujen automatisoinnin helpottamisessa;
- b) 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ylärajan tarkoituksenmukaisuus; ja
- c) markkinoiden kehittyminen 6, 7 ja 8 artiklan soveltamisen osalta.

16 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 2560/2001 1 päivästä marraskuuta 2009.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.

17 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.